

GEMENSKAP

Centrumkyrkan
i Norrköping

Årg. 45 nr 1

5 mar –
4 jun 2017

Ute vräker snön ner och det blir mer och mer vitt på marken. Men jag vet att våren är på väg. Dagarna och kvällarna blir ljusare och flera fåglar har ändrat sitt läte.

Snart kommer koltrasten att träda fram. Under vintern är den en riktig doldis men när våren närmar sig kan man höra den vackra fågelsången som så starkt förknippas med våren. Den bär hoppet inom sig. Sången börjar strax innan gryningen.

Skapelsen kommer till oss på nytt så nära och påtagligt.

Jag tänker på en bok som kom ut för länge sedan 1986, **Vägen hem** av Harry Månsus. Den handlar om livets ursprung, mening och mål. Den är lika aktuell idag.

Han berättar om att skapelseberättelsen i bibeln vill öppna våra sinnen för världen och livet självt. Dess budskap är en enda stor uppmaning till oss: "Hör, hur tropiknatten fylls med märkliga läten! Lyssna till den nordiska sommarens surr! Där i Edens lustgård dyker Han upp för första gången. Inte med en massa bud och krav i sin hand, utan med en gåva – jorden, vårt skimrande hem i kosmos", skriver Harry. Det står att när Gud ser på sin skapelse konstaterar han att det är mycket gott!

Idag möts vi av en jord som mer och mer skövlas och sugts ut. Arter försvinner, haven förgiftas. Vi känner sorg och oro. I sin bok **Hem i kosmos** utgiven några år senare skriver Harry: "En ond verklighet härjar i den yttre och inre miljön och hotar humanismen och demokratin – med ångest och vanmakt till följd".

Den här tiden innehåller också faste- och passionstiden. Den tid på kyrkoåret då vi får följa vår Mästares väg mot korset. Gud som skapat en värld, ett paradiset för människor och djur att leva i, får se sin skapelse brytas ner på alla plan. Men i stället för att vända oss ryggen och säga: "Ta konsekvenserna av att ni vänt er Skapare ryggen och gått er egen väg", räcker han ut handen till oss. Mitt i den existentiella ångesten finns det Någon som alltid kämpar på livets och människornas sida – Gud. Genom Jesus Kristus kommer han oss nära och får ett ansikte.

Eva Norberg har skrivit texten till en svensk psalm, nr. 392 i Psalmer och Sånger:

*Vem visar väg genom
växlingens värld?
Vem vet ett mål för
min vanskliga färd
när sikten är skymd
eller mörkret står
tätt?*

*Kristus är vägen.
Han leder mig rätt.*

*Vem giver mening åt
livet på jord?*

*Vem i reklamernas
kör håller ord
av alla, som lovar
mig rikedom stor?
Kristus är sanningen.
På honom jag tror.*

*Vem hör min bön, när
jag ropar i nöd?*

*Vem bärgar själen ur
grav och ur död?
Jag hört om en bort-
vältrad sten någon-
stans.*

*Kristus är livet. All
segern är hans.*

Pastor Margaretha

Centrumkyrkans kör beslutade vid sitt årsmöte den 7 januari 2017 att låta sin verksamhet vara vilande. Detta då vår dirigent Henric de Koster avlagt sin uppgift och att kören av olika anledningar åderlåtits på sångare. Detta gör att det för närvarande inte går att tillfredsställa upprätthålla körens kvalitet och sångarförmåga. De sångtillfällen vi har haft på senare tid har vi ändå klarat av (med den äran) tack vare en gedigen sångargrund och med insatser av andra sångare i församlingen.

Vad väcker då detta körens beslut hos mig? Jo, till att börja med egna körminnen:

Det första som dyker upp, som gjort ett bestående intryck, är när jag som 10-12-åring följde med en äldre god vän till Kvillinge kyrka på 1:a advent och hörde Otto Olssons "Advent" för första gången. För mig är den körsången för alltid förknippad med första advent-gudstjänsten. En annan mera speciell körupplevelse är AKO-teamets imponerande kör i Immanuelskyrkan i Norrköping på 50-talet. Sedan ligger minnena på rad:

Kören och ungdomskören i Adelfiakyrkan under ledning av Gunnar Hemming, när jag som ny medlem var med där i början av 1960-talet. Immanuelskyrkans ungdomskör i Jönköping ledd av Olle Widestrand från 1965 och framåt.

Elevkören på Betelseminariet med Göran Sandén som ledare och pastorskören, som leddes av Nils Kahlrot, i vilka jag själv var med som andra tenor. Södertälje Baptistförsamlings kör under ledning av Ingemar Emanuelsson. Tabernaklets kör i Göteborg, som leddes av Olle Ernestam. Sundbybergs Baptistförsamlings kör, ledd av Göran Sandén mestadels från rullstolen. Därefter många olika sång-

Foto: Göran Strömberg

tillfällen med vår församlingskör, under många år ledd av Åke Skogwik med hans stora repertoarkännedom och känsla för kyrkoårets olika skiftningar. Åke efterträddes av Stig Jerhammar, som med sin entusiasm och brinnande intresse för körmusik fick kören att leva. Bengt Gårssjöes tid som dirigent och körledare fick jag sedan själv uppleva i tenorstämman. Hans rika erfarenhet av körledarskap fick varje körsångare att utvecklas och blomma och därmed också hela kören, både repertoarmässigt och musikaliskt. Vi lät helt enkelt väldigt bra och var dessutom relativt många, då Bengt hade förmågan att samla sångare kring sig. Under den tiden införlivades också sångare från Metodistkyrkan i och med att församlingarna gick samman. Då blev kören nuvarande Centrumkyrkans kör. Bengt avslutade sitt ledarskap vid årsskiftet 2013/2014.

Då gick dirigentpinnen över till Henric de Koster, som har lett kören sedan dess – själv och tillsammans med hustru Siân. Kören har medverkat vid en rad olika gudstjänster och andra sångtillfällen, men har alltså successivt decimerats. Henric har vidgat vår repertoar utifrån sin musikaliska bakgrund och sina arrangemang, som fått oss

att låta fler än vi i verkligheten var.

Körens viktigaste funktion har varit att berika gudstjänstlivet i församlingen, samt att vara en öppen dörr utåt och inåt. I gudstjänsten har vi genom sången försökt dela med oss av vår tro och dessutom lova Gud. Som "öppen dörr" har vi sjungit i olika sammanhang för att representera församlingen, vår tro och det kristna livet. Vi har också varit öppna för alla som delat vårt intresse att sjunga i kör. Mina tankar går vidare: Vad finns det för skäl att överhuvudtaget ha en kör i en församling som vår? Jag tror det är flera skäl. Låt mig komma med några:

Den kristna församlingen har från första stund anammat den judiska synagogans gudstjänstform. Där var sången en viktig del både som lovsång till Gud och som ett sätt för både den enskilde och församlingen att uttrycka olika former av känslor, som reaktioner på olika skeenden i livet. Hela Bibelns psalmbok – Psaltaren var både då och nu en guldgruva som hjälp. Där uppmanas vi att spela och sjunga till Guds lov se t-ex. Ps 146: 1–2 *Halleluja! Lova Herren, min själ. Jag vill lova Herren så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud så länge jag är till.*

Det nya i den kristna församlingen är lovsången till Kristus se tex Ef 5:19 *tala till varandra i psalmer och lovsånger och andliga visor och sjung och spela till Herrens ära i era hjärtan.*

Under tidernas gång har körsången funnits med i församlingens liv och utvecklats till de former den har idag. Inom frikyrkörörelsen och inte minst Baptismen har körsången funnits med som en viktig del av församlingens liv sedan 1856. (I Norrköping sedan 1885.) Sången får gudstjänsten "att lyfta" så att våra hjärtan öppnar sig både för Gud och det talade Ordet. I Tro Frihet Gemenskap skriver Berit Åqvist: "Det är något magiskt med musiken. Vi fångas av den, rycks med, den ger oss ett nytt språk, den rör om i vårt undermedvetna, vi kanske skrattar och gråter utan att riktigt veta

varför. Det finns också ett starkt drag av samhörighet i musiken, inte bara när vi sjunger och spelar tillsammans utan också när vi lyssnar, kanske till och med ensamma hemma.

Samhörigheten kan kännas med kompositören som skrev musiken, musikern som framför den och med alla andra som tycker om musik, kanske också samhörighet med andra tider och situationer – minnen som musiken väcker till liv."

Vår förhoppning är att det kan komma nya tider med nya ledare, som kan samla gamla och nya sångare till fortsatt körsång. Kanske kan sången föras vidare i nya konstellationer och grupper. Vem vet?! Till dess får vi njuta av gospelkören Soon, som berikar oss med sångarglädje och glatt budskap.

Vi vill tacka alla körens ledare, alla sångare, alla musiker som ackompanjerat, församlingen som givit oss förtroendet och Gud vars lov vi hela tiden försökt sjunga.

Per Rikardson

För den vetgirige:

Körsång i 125 år – Baptistkyrkans kör 1885–2010 (Länk finns på församlingens hemsida).

Norrköpings Baptistförsamling 150 år 1854–2004.

Tro Frihet Gemenskap – Svensk baptism genom 150 år Utgiven av Libris 1998.

Himlars rymd. Pärlor från den baptistiska musiktraditionen med körer, sångsolister och instrumentalister 1998. SB 9801 på CD.

Kyrkorummet

Kyrkorummet är idag utformat, med nattvardsbordet placerat, i mitten framme vid podiet. Vår fina bild, Seger över död, på fondväggen. Dopgraven och ljusbäraren placerade till vänster och predikstolen till höger om nattvardsbordet. Predikstolen, som visar platsen, där Ordet är i centrum. Därtill finns orgel/flygel, som visar på musikens betydelse i församlingens liv och gudstjänstlivet.

Så här har det i stort sett ut i vår kyrka sedan 1982, när Adelfiakyrkan byggdes om och gjordes funktionell för det gudstjänst-, verksamhets- och församlingens liv, som fanns då. Tiden har gått och mycket har förändrats på många olika sätt. Ett flertal reparationer har under årens lopp, varit tvungna att utföras på grund av slitage och andra orsaker. Verksamhetsområden har kommit och gått. Nya har kommit och flera kommer

att komma till. Nu står vi inför nya utmaningar år 2017 och framåt. Vi har t ex vårt integrationsarbete, vardagsmässor, och inte minst, den digitala världens alla möjligheter, som ger utmaningar av olika slag.

Under en tid, har en liten arbetsgrupp ur styrelsen, funderat över kyrkorummets funktion och utformning. Flera åtgärder kommer att behöva göras inom en snar framtid och i samband med det känns det viktigt att i tid, ställa oss frågor, som:

- Vad vill vi med vårt kyrkorum nu och i framtiden?
- Vilka framtida aktiviteter kommer att bedrivas genom de kontakter vi idag har med människor, som kommer till vår kyrka?
- Vad finns det för flexibla lösningar t ex vid mindre samlingar kontra konserter/kör- o musikverksamhet, annorlunda gudstjänster, etc?

Styrelsen har tagit del av den förberedande gruppens tankar och vill nu ge uppdraget vidare.

Vi ber er i församlingen och församlingens olika verksamhetsgrenar, att tänka till.

Vad tänker ni om kyrkorummets utformning, användningsområden osv. Vad behöver vi göra, vad kan vi göra, vad måste vi göra? Vad är din önskan?

Dessa frågor kommer att tas upp på församlingens möte efter gudstjänsten den 19 mars i Centrumkyrkan. Ta upp tankar, frågor och ge förslag i de olika grupper och sammanhang ni möter i vår församlingens liv och verksamhet. Samtala med varandra den här tiden fram till den 19 mars och genom det tror vi att vi på församlingens möte, kan få ett konstruktivt samtal och förhoppningsvis komma fram till gemensamma och bra förslag, som går att arbeta vidare på.

Lillemor Appelvång

Gunnar Hallingberg är en medieforskare och frikyrkoprofil, som också varit rektor för Södra Vätterbygden Folkhögskola. Han har skrivit två böcker de senaste åren, där han undersöker frikyrkornas inverkan på svenskt kulturliv. Den första, "Läsarna" behandlar pionjärtiden, 1800-talets folkväckelse.

Den andra, som kommit i dagarna heter Moderna läsare – 1900-talets frikyrklighet som kulturbygge. Jag har läst dem båda, med stor behållning. Här finns inte utrymme för annat än några korta nedslag i den andra delen. Förhoppningsvis kan detta skapa intresse.

1919 hölls ett ekumeniskt frikyrkomöte där det kom fram ett flertal mycket radikala förslag om lagstiftning i frikyrklig anda. Ett var Svenska Kyrkans skiljande från staten, något synnerligen radikalt då, nu är det genomfört. Kristendomsämnets ställning i skolan (avskaffande av katekesundervisningen) fanns också med som förslag – sedan länge genomfört. Den grundläggande synen som präglade samtalen var den frikyrkliga idén om kravet på personlig tro och bekännelse för medlemskap i en församling – en skarp kontrast till Svenska Kyrkans dåvarande praxis.

Frikyrkofolket hade redan från början ambitioner att låta sina ungdomar få studera vid universitet och högskolor. Här uppstod så småningom motsättningar mellan dem som ansåg sig representera "kultur" genom en mera öppen attityd mot samhällets övriga kultur och gammaltroende frikyrkofolk. Motsättningarna kulminerade under 30-talet då Pingströrelsen drog till sig flest nya medlemmar och Örebromissionen bröt sig ur Baptist-samfundet.

Hallingberg menar att båda riktningarna skapade kultur om man definierar kultur så här:

"Kultur uppstår när människor finner varandra i gemensamma uppgifter. Väckelsens språkbruk vittnar om bödens kraft, det inre livets rikedom, och människors verk i "Jesu namn". De väckta skall tills vidare – tills Herren kommer åter – arbeta för Guds rikets frammarsch i denna världen. Missionen. Då uppstår kultur."

En andra del av boken handlar om det spridande av kultur, som missionen innebar.

Jag tar här upp endast något om Kongo och Kina. Under sent 1800-tal sändes de första missionärerna till Afrika. Snart kom det brev till hemförsamlingarna i Sverige med berättelser från urskogarnas folk i det inre av Kongo. Här hemma gjorde man regelbundna insamlingar till missionärernas underhåll. Vem minns inte kongosparbössorna med en knäböjande kongoles som bockade var gång man stoppade en slant i den lilla springan framför honom. Vi levde med i verksamheten i Afrika genom breven och hemkomna missionärens berättelser. För många av oss äldre blev namn på missionsstationer som Bendela, Bouar och Semendua lika välkända och aktuella som Mjölby och Motala och detta långt innan SIDA fanns till. Missionärernas insats i Kongo innebar ett enormt kulturbygge bl.a. genom att de gav kongoleserna ett läs- och skriftspråk. De hade bara talade språk tidigare. Och här hemma skapades en omfattande litteratur om missionen.

I Kina mötte missionärerna en helt annan situation. Här fann de en högtstående uråldrig kultur men helt olik vår egen. Dessutom hade européer tidigare uppträtt på ett sätt som skapat en fientlig inställning från kine-

serna. När boxarupproret bröt ut fick missionärerna fly hals över huvud. En berättelse om ett ungt missionärspar där mannen blev skjuten och hustrun fick fly med en två år gammal son är gripande att läsa. Kina är väl fortfarande stängt för mission, men det finns en mycket stor efterfrågan på moderna bibelöversättningar, vilket Hallingberg tror beror på den förkunnelse missionärerna hann med före utdrivet ur Kina.

I den sista delen av boken behandlas bl.a. den inverkan på musik och arkitektur som frikyrkorna utövat. Körer från olika församlingar ställer upp i kör tävlingar och vinner priser. Vårt lands främsta dirigenter och körledare har frikyrklig bakgrund etc.

Läsarnas kapell och bönhus var de första "folkets hus" som skapades i vårt land. Där samlades man för att fritt läsa och reflektera över bibelns texter utan att bry sig om vad prästerna hade sagt. Bönhusen blev senare inte sällan stora iögonenfallande byggnader där Filadelfiakyrkan i Stockholm är ett exempel på en för sin tid banbrytande arkitektur. Hallingberg nämner flera frikyrkor bl.a. i Stockholm och Göteborg. Men här finns exempel på närmare håll. Se på den miljö som skapats runt vårt Konstmuseum där Immanuelskyrkan har en viktig roll. Eller tänk på vår egen kyrka, ett arkitektoniskt smycke, vittnande om andligt liv alldeles vid ingången till Norrköpings kommersiella centrum.

Hallingbergs tes är att svensk kulturhistoria i mycket högre grad än man insett präglats av frikyrkornas inverkan på samhället. Det är dags att uppmärksamma detta. Vi frikyrkofolk har anledning att känna stolthet över vårt arv.

Bengt Gårsjö

Jullunch

Före jul ordnade vi en kyrklunch för att samla pengar att skicka till Syrien. Vi ville ge lite hopp för några familjer som bor mitt i kriget, så att de kunde fira jul.

Vi bjöd alla i kyrkan till den här lunchen. Vi handlade och lagade arabiskt mat. Ungefär 70 personer kom till lunchen och flera som inte kunde komma skänkte pengar. Lunchen gav 8500 kr!

Jag skickade pengarna till två unga män från min grupp i kyrkan i Syrien som jag hade kontakt med, och bad dem att se vilka familjer som hade ont om pengar. Det var många familjer som behövde hjälp men vi kunde inte hjälpa alla. Vi bestämde oss att dela ut pengarna till 17

familjer som behövde det mest så det blev 500 kr till varje familj.

Männen i Syrien skrev ett brev och i brevet stod det två verser från bibeln: "Jag är med eder alla dagar intill tidens ände" (Matteus 28:20). "Ty jag är HERREN, din Gud, som håller dig vid din högra hand och som säger till dig: Frukta icke, jag hjälper dig". (Jesaja 41:13). Och det stod också i brevet en kort berättelse om julen. De stoppade brevet med pengarna i kuvert utan att skriva något på kuvertet. Det var så här vi gjorde för att de skulle känna att det var Jesus som hjälpte dem.

Männen hade 17 kuvert och de gick ut och lämnade kuverten vid familjernas hus och knackade på dörrarna. Sedan försvann de och tittade från långt håll för att bli säkra att familjerna fick kuverten. Det var otroligt fint att de fick hjälpen och inte kände sig helt ensamma under jul tycker jag.

Hani Abraksiea med vänner

Vad gör Frida nu?

Gemenskap träffar Frida Lundstedt Petersson ett par veckor efter att hon slutade sitt arbete som ungdomsledare i Centrumkyrkan och undrar:

"Vad gör du nu?"

"Idag arbetar jag på Orrekullagården i Krokek som drivs i Svenska Kyrkans regi med barn från tre till 13 år. Ett hundratal barn kommer för att pyssla, äta mellis, spela spel, delta i andakt; det är fart på det," säger Frida.

"Vad minns du mest från åren i Centrumkyrkan?"

"Alla relationerna, alla människorna att lära känna. Djupa relationer, att be tillsammans. Det var nytt för mig från jobbet jag kom ifrån. Mat och pratkontakten, integrationsarbetet, är det tomt efter.

Projektarbetet True Travel, 'vi ska göra en resa tillsammans' som ungdomarna startade sista året, i stället för ett mer traditionellt ungdomsarbete. Dom har jag fortfarande kontakt med. Vi

har planer på att samla pengar, bl.a. genom ett Torgkaffe.

Att jag hade ett arbete där man kan prata om tro och liv och Gud under arbetstid!"

"Vad var viktigast? Svårast?"

"Jag kände att det var nödvändigt att kunna mer om religion, tro och gudstjänster, teologi helt enkelt. En kunskap för arbetet med barnen och ungdomarna.

Svårast. Att vara ensam, så till vida att man är beroende av frivilliga. Att vädja till församlingsmedlemmarna om medhjälpare i verksamheten, när alla har det så fulltecknat."

"Vad har du lärt dig? Hur är du en annan person nu än när du började?"

"Att jag fixar saker. Det blir ändringar och man står där ensam, men jag fixar det. Att be högt, leda bönestunder, gudstjänster. Jag är tryggare i mig själv, vågar tala om tro. Att Gud har blivit en del av vardagen för mig."

"Råd till en eventuell efterträdare."

"Att finnas där, alltså att vara en människa helt enkelt. Hjälps pastorn att hålla ihop flokken. Tänka: Var finns behoven och vad kan jag göra. Gå ut i vardagen i stället för att sitta i kyrkan och vänta på att människor ska komma in."

Göran Strömberg

Centrumkyrkan i Norrköping

Centrumkyrkans församling i Norrköping är en del av Eku-
meniakyrkan.

Vid årsmötet den 11 februari 2012 beslutade Norrköpings Baptistförsamling och Metodistförsamlingen i Norrköping att gå samman i en ny församling. Församlingens verksamhet är öppen för alla som vill delta.

Ekumeniakyrkan bildades genom sammanslagning av Metodistkyrkan, Baptistsamfundet och Missionskyrkan vid den gemensamma årskonferensen i Stockholm 2011.

MARS		3 må 14.00	Måndagsträffen Handikapphjälpmedel med Per Källgren från Otto Bock
4 lö 10–12.30	Torgkaffe	4 ti 18.00	Vardagsmessa
5 sö 11.00	Nattvardsgudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Kyrkkaffe Små frön	6 to 18.30	Språkcafé
6 må 14.00	Måndagsträffen Skärgårdsfilm med Sune Johansson	8 lö 10-12.30	Torgkaffe
7 ti 18.00	Vardagsmessa	9 sö 11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Kyrkkaffe
9 to 18.30	Språkcafé	14 fr 11.00	Långfredagsgudstjänst med nattvard Predikan: Margaretha Rudén Musik: Siân och Henric de Koster Kyrkkaffe
11 lö 10-12.30	Torgkaffe	16 sö 11.00	Påskdagsgudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Kyrkkaffe
12 sö 11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Soon Gospel Kyrkkaffe	20 to 18.30	Språkcafé
16 to 18.30	Språkcafé	23 sö 11.00	Gudstjänst Predikan: Carin Olsson Musik: Förenade Brass Kyrkkaffe
18 lö 10-12.30	Torgkaffe	24 må 14.00	Måndagsträffen Näckrosorna spelar upp
19 sö 11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Cattrin Wigge Små frön Kyrkkaffe Församlingsmöte	27 to 18.30	Språkcafé
20 må 14.00	Måndagsträffen Musik och lyrik	30 sö 11.00	Cafégudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Kyrkkaffe
23 to 18.30	Språkcafé		19.00 Valborgsmässofirande på Väsby sommarhem
25 lö 10-12.30	Torgkaffe	MAJ	
26 sö 11.00	Gudstjänst Dialogpredikan: Per Rikardson och Lillemor Appelvang Kvartettsång Kyrkkaffe	6 lö 18.00	Vårkonsert med Örebro musik- skola
30 to 18.30	Språkcafé	7 sö 11.00	Gemensam gudstjänst i Imma- nuelskyrkan Predikan: Peter Bernhardsson Kyrkkaffe
APRIL		14 sö 11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Kyrkkaffe Församlingsmöte
1 lö 10-12.30	Torgkaffe	21 sö 11.00	Gudstjänst Predikan: Britt Eriksson Kyrkkaffe
	17.00		Konsert med KFUM-körer från Norrköping och Örebro
2 sö 11.00	Nattvardsgudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Soon Gospel Små frön – avslutning Kyrkkaffe		

Varmt tack

till Centrumkyrkans församling, grupp 4 och till alla som visat omtanke i sorgen efter Gösta Wenell, med besök, brev, kort, blommor samt minnesgåvor till Capella Ecumenica och Cancerfonden.

Inger Gustafsson med familj
Helena Kalén med familj

Vårkonsert

I Örebro finns en mycket duktig stråkorkester, Capella Nova, bestående av ett 30-tal ungdomar i övre tonåren.

De gör i början av maj en turné och gästar vår kyrka den 6 maj med ett synnerligen varierat program. Det blir en annorlunda vårkonsert.

FVU för vår ungdom

Alltid kl. 18.00

28 februari

14 mars

28 mars

11 april

25 april

Välbesökt årsmöte

Närmare 50 medlemmar deltog i årsmötet som avhandlade 2016 års verksamhet, ekonomi och lite planering för 2017. Årsmöteshandlingarna avslöjar att vi har

gjort väldigt mycket och varit aktiva i olika forum, gjort utflykter och engagerat människor utanför kyrkan samt skapat nya kontakter. I halv tid serverades det glasstårta fruktsallad och ostmacka, helt fantastiskt!!

Ett femtontal medlemmar har avslutat eller bytt uppgift i församlingen, de som var med på mötet avtackades med en ros.

Flera bra diskussioner och utmanande frågor till styrelsen som får jobba på under 2017.

Sekreterare "koll på läget" Siân fick också en ros. Stig gör en sista ekonomidragning. Maggie vår herde har alltid goda ord att dela.

Ni är en härlig församling tack för att ni valde mig ett år till, vi ses!

Billy Josefsson, ordförande

Billy tackar Hans, Stig, Torsten, Eva-Britt och Johan för väl utfört arbete. Stig tackades lite extra för att han nu avslutade en period på 10 år som kassör.

Programbilagan forts.

28 sö 11.00 **Gudstjänst**
Predikan: Magnus Carrö
Musik: Näckrosorna
Kyrkkaffe

JUNI

4 sö 11.00 **Nattvardsgudstjänst**
Predikan: Margaretha Rudén
Kyrkkaffe

Församlingens offerdagar

14 – 16 april Påskhelgen

Deltagande i nationella offerdagar

12 mars Pastors- och diakonutbildning
23 april Missionen i Sverige

Med reservation för eventuella förändringar.
Se också Centrumkyrkans hemsida:
www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Alla kulturprogram i samarbete med Bilda

En dag för snart fyra år sedan så fick jag en ingivelse. Jag kände att jag skulle gå in på nätet och söka efter den där kyrkan som låg mitt i stan. Jag hade aldrig varit inne i den, men flera gånger passerat, kikat på skyltarna och tänkt att "här kanske man ska gå in någon gång".

Jag hade under en lång period haft en längtan efter församlingsgemenskap och även att få jobba i kyrkan, men visste inte vart jag skulle söka mig.

Åter till den dagen då jag letade mig in på Centrumkyrkans hemsida. Det första som dök upp framför mina ögon var en annons. De sökte en barn- och ungdomsledare med behörig utbildning. Och ganska snabbt visste jag att det jobbet var till mig. Det hade kommit i rättan tid, timingen var perfekt, jag hade rätt utbildning och det låg några minuter från mitt hem. Många av er som läser vet ju hur det gick!

Mina år i Centrumkyrkans församling har gett mig så mycket att jag inte vet var jag ska börja, men det mest fantastiska är alla dessa fina människor jag mött,

alla relationer som skapats. Vi har delat skratt och gråt, sorg, längtan, glädje, frustration. Ja, livet helt enkelt. Jag har fått en extrafarfar, några extramormödrar/mammor och en hel drös med syskon.

Välkommandet jag fick när jag började min tjänst här var varmt och genuint. Jag har nog aldrig känt mig så välkommen på en arbetsplats som här i Centrumkyrkan.

För c:a två månader sedan upplevde jag en liknande känsla som när jag fann det här arbetet. Den där intuitionen, känslan i magen, rösten i huvudet. Lite "déjà-vu" över hela situationen. Och jag har lärt mig genom åren att lyssna på den rösten, vilken jag tror är Herren som talar till mig och leder mig rätt på vägen som han vill att jag ska gå. Den nya tjänsten som bara fanns där som av en händelse, skraddarsydd för mig. Först ville jag inte söka, blev väldigt förvirrad och tänkte "Åh, inte nu igen. Ska vi gå igenom det här en gång till?" Jag försökte koppla bort mina egna känslor och lyssna på rösten i mitt huvud. Så, från och med

den 6/2 är jag anställd som fritidsledare/församlingspedagog i Kolmårdens pastorat, Svenska kyrkan.

Men, det stora "men:et", jag kommer fortfarande vara medlem här i Centrumkyrkan (mitt andra hem!) och även driva True Travel på min fritid.

Guds oändliga välsignelse önskar jag er alla. Ni är bäst!

Frida

Valborgsmässoafton

Söndagen den 30 april klockan 19.00 är alla hjärtligt välkomna till valborgsmässofirande på Väsby sommarhem. Efter att vi fått lyssna till Brasset grillar vi. Ta med något gott att lägga på grillen. Klockan 21.00 går vi ner och tänder brasan, sjunger vårsånger och hör ett vårtal.

Tillsammans på Skeppsgården 2017

Årets Tillsammansläger börjar den 8 juli och slutar den 14 juli. Håll utkik efter anmälningsskyltar i kyrkan och på hemsidan.

Centrumkyrkan i Norrköping

S:t Persgatan 113
602 33 Norrköping

Bg: 841-4377
Bank: 6591-161 094 562
Swish 123 219 60 38
Tel: 070-393 82 88
E-post: exp@centrumkyrkan-norrkoping.se
Hemsida: www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Caféforeståndare

Åsa Börjesson
Tel. Café 011-13 58 32
vetekornet@vetekornet.se
www.vetekornet.se

Övriga telefonnummer

Café, kök, kyrktorg och musikrum 011-13 58 32

Expeditionen är öppen tis–tors 8.30–9.30, 10.00–11.30
Besöksingång från gården. Om vi inte svarar under denna tid, tala in ett meddelande, så ringer vi upp så fort vi kan.

Pastor

Margaretha Rudén, tel: 070-222 22 88
pastor@centrumkyrkan-norrkoping.se

Barn- och ungdomsledare

Vakant

Expeditionssekreterare

Siw Johannesson, tel: 070-393 82 88

Redaktionskommitté:

Gunilla Arlinger, Anders Eriksson, Lotta Karlsson, Siân de Koster, Göran Strömberg.

Ansvarig utgivare: Claes Jönsson

**Manusstopp nästa nr:
23 maj 2017**